

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 18. december 2018

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), momsloven og forskellige andre love¹⁾

(Implementering af dele af direktivet om skatteundgåelse og direktivet om skattetvistbilæggelse og forskellige ændringer af momssystemdirektivet)

§ 1

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 22 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I fodnote 1 til lovens titel indsættes som 4. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, EU-Tidende 2016, nr. L 193, side 1, og Rådets direktiv 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv 2016/1164/EU, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande, EU-Tidende 2017, nr. L 144, side 1.«

2. I § 2, stk. 1, litra a, 8. pkt., udgår »med undtagelse af selskaber omfattet af § 2 A, stk. 1,«.

3. §§ 2 A og 2 B ophæves.

4. § 2 C, stk. 1, affattes således:

»Registreringspligtige filialer af udenlandske virksomheder og skattemæssigt transparente enheder, der er registreringspligtige, har vedtægtsmæssigt hjemsted eller har ledel-

sens sæde her i landet, beskattes efter reglerne for selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, hvis en eller flere tilknyttede personer, jf. § 8 C, stk. 1, nr. 17, som sammenlagt direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af stemmerettighederne, kapitalen eller retten til andel af overskuddet,

- 1) er hjemmehørende i en eller flere fremmede stater, hvor enheden henholdsvis filialen skattemæssigt behandles som et selvstændigt skattesubjekt, eller
- 2) er hjemmehørende i en eller flere fremmede stater, der ikke udveksler oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager, eller
- 3) er direkte ejer og er hjemmehørende i en eller flere fremmede stater, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvorefter kildeskatter på udbytter til selskaber skal frafaldes eller nedsættes, og som ikke er medlem af EU.«

5. § 2 C, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på kollektive investeringsinstitutter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, EU-Tidende 2016, nr. L 193, side 1, Rådets direktiv 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv 2016/1164/EU, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande, EU-Tidende 2017, nr. L 144, side 1, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, og Rådets direktiv 2017/1852/EU af 10. oktober 2017 om skattetvistbilægelsesmekanismer i Den Europæiske Union, EU-Tidende 2017, nr. L 265, side 1.

6. § 2 C, stk. 10, ophæves.

7. I § 4 A, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »selskabet selv«: », medmindre flytningen af skattemæssigt hjemsted har medført udenlandsk beskatning af eventuelle afskrivninger, gevinster og tab«.

8. I § 4 A, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »1. og 2. pkt.«: », eller flytningen af skattemæssigt hjemsted har medført udenlandsk beskatning af eventuelle afskrivninger, gevinster og tab.«

9. Efter § 8 B indsættes:

»§ 8 C. I §§ 8 D og 8 E forstås ved:

- 1) Hybridt mismatch: En situation, der involverer et selskab eller en forening m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j og 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b, fondsbeskatningslovens § 1 eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, hvor
 - a) en betaling under et finansielt instrument giver anledning til fradrag uden medregning, når en sådan betaling ikke medregnes inden for et rimeligt tidsrum og det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i kvalificeringen af instrumentet eller betalingen i henhold hertil,
 - b) en betaling til en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, når det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i allokeringen af betalinger til den hybride enhed i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, hvor den hybride enhed er etableret eller registreret, og jurisdiktionen for enhver person med en deltagelse i denne hybride enhed,
 - c) en betaling til en enhed med et eller flere faste driftssteder giver anledning til fradrag uden medregning, når det pågældende mismatchresultat skyldes forskelle i allokeringen af betalinger mellem enheden og det faste driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed i henhold til lovgivningen i de jurisdiktioner, hvor enheden opererer,
 - d) en betaling giver anledning til fradrag uden medregning som følge af et tilsidesat fast driftssted,
 - e) en betaling foretaget af en hybrid enhed giver anledning til fradrag uden medregning, når det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at der ses bort fra betalingen i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion,
 - f) en fikseret intern betaling mellem en enhed og et fast driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder giver anledning til fradrag uden medregning og det pågældende mismatch skyldes den omstændighed, at der ses bort fra betalingen i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion, eller
 - g) et dobbelt fradrag forekommer.
- 2) Betaling medregnes inden for et rimeligt tidsrum: En betaling i henhold til et finansielt instrument, hvor
 - a) betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en skatteperiode, som starter senest 12 måneder efter udgangen af betalerens skatteperiode, eller
 - b) det er rimeligt at forvente, at betalingen medregnes i betalingsmodtagerens jurisdiktion i en fremtidig skatteperiode, og betalingsbetingelserne er dem, som ville forventes at blive aftalt mellem uafhængige selskaber, jf. ligningslovens § 2.
- 3) Mismatchresultat: Et dobbelt fradrag eller et fradrag uden medregning.
- 4) Dobbelt fradrag: Et fradrag for samme betalinger, udgifter eller tab i den jurisdiktion, hvor betalingerne har sit udspring, udgifterne er pådraget eller tabene er lidt (betalerens jurisdiktion), og i en anden jurisdiktion (investorens jurisdiktion). I forbindelse med en betaling fra en hybrid enhed eller et fast driftssted er betalerens jurisdiktion den jurisdiktion, hvor den hybride enhed eller det faste driftssted er etableret eller beliggende.
- 5) Fradrag uden medregning: Et fradrag af en betaling eller en fikseret intern betaling mellem enheden og et fast driftssted eller mellem to eller flere faste driftssteder i enhver jurisdiktion, hvor den pågældende betaling eller den fikserede interne betaling anses for at være foretaget (betalerens jurisdiktion), uden at den pågældende betaling eller fikserede interne betaling på tilsvarende vis medregnes skattemæssigt i betalingsmodtagerens jurisdiktion. Betalingsmodtagerens jurisdiktion er enhver jurisdiktion, hvor betalingen eller den fikserede interne betaling modtages eller anses for at være modtaget i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion.
- 6) Medregning: Det beløb, der bringes i betragtning i den skattepligtige indkomst i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion. En betaling under et finansielt instrument anses ikke for at indgå, i det omfang betalingen giver ret til et skattnedslag udelukkende på grund af den måde, som betalingen er karakteriseret på i henhold til lovgivningen i betalingsmodtagerens jurisdiktion.
- 7) Skattnedslag: En skattefritagelse, en nedsættelse af skatteprocenten eller enhver skattelempelse eller tilbagebetaling. En creditlempelse for betalt skat anses dog ikke for at være et skattnedslag.
- 8) Dobbelt medregnet indkomst: Enhver indkomst, der er omfattet af lovgivningen i begge de jurisdiktioner, hvor mismatchresultatet er opstået.
- 9) Hybrid enhed: En enhed eller et arrangement, der betragtes som et selvstændigt skattesubjekt i henhold til lovgivningen i en jurisdiktion, og hvis indtægt eller udgift behandles som indtægt eller udgift for en eller flere andre personer i henhold til lovgivningen i en anden jurisdiktion.
- 10) Finansielt instrument: Ethvert instrument, i det omfang det giver anledning til afkast af finansiering eller egenkapital, som beskattes efter skattereglerne for gæld, egenkapital eller derivater i henhold til lovgiv-

- ningen i enten betalingsmodtagerens eller betalerens jurisdiktion og omfatter en hybrid overførsel.
- 11) Værdipapirhandler: En person eller enhed, der beskæftiger sig med regelmæssigt at købe og sælge finansielle instrumenter for egen regning med henblik på at skabe fortjeneste.
 - 12) Hybrid overførsel: Et arrangement til at overføre et finansielt instrument, hvor det underliggende afkast på det overførte finansielle instrument skattemæssigt behandles som samtidig afledt af mere end én af parterne i dette arrangement.
 - 13) Hybrid overførsel på markedet: En hybrid overførsel, som en værdipapirhandler deltager i som led i den normale forretningsgang og ikke som led i et struktureret arrangement.
 - 14) Tilsidesat fast driftssted: Et arrangement, der anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i enhedens jurisdiktion, men ikke anses for at give anledning til et fast driftssted i henhold til lovgivningen i den anden jurisdiktion.
 - 15) Konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende: En koncern bestående af alle enheder, der fuldt ud indgår i de konsoliderede regnskaber, som udarbejdes i overensstemmelse med International Financial Reporting Standards, årsregnskabsloven eller det nationale regnskabssystem i en anden stat, der er medlem af EU eller EØS.
 - 16) Struktureret arrangement: Et arrangement, der indebærer et hybridt mismatch, hvor mismatchresultatet er prissat i vilkårene for det pågældende arrangement, eller et arrangement, der er udformet med henblik på at frembringe et hybridt mismatch, medmindre skattesubjektet eller en tilknyttet person ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med det hybride mismatch og ikke får del i værdien af den skattefordel, der følger af det hybride mismatch.
 - 17) Tilknyttet person: Et selvstændigt skattesubjekt, hvori et andet selvstændigt skattesubjekt (subjektet) har direkte eller indirekte indflydelse i form af stemmerettigheder eller kapitalejerskab på 25 pct. eller mere, eller hvorfra subjektet har ret til at modtage 25 pct. eller mere af overskuddet. Ved tilknyttet person forstås desuden en fysisk person eller et selvstændigt skatteobjekt, som har direkte eller indirekte indflydelse i form af stemmerettigheder eller kapitalejerskab på 25 pct. eller mere i subjektet eller har ret til at modtage 25 pct. eller mere af subjektets overskud. Har en fysisk person eller et selvstændigt skattesubjekt direkte eller indirekte indflydelse i subjektet og et eller flere selvstændige skattesubjekter på 25 pct. eller mere, anses alle berørte enheder, herunder subjektet, for tilknyttede personer. Agerer en fysisk person eller et selvstændigt skattesubjekt sammen med en anden person eller et selvstændigt skattesubjekt, for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af et subjekt, skal det selvstændige skattesubjekt henholdsvis personen hver især anses som indehaver af alle de berørte stemmerettigheder eller hele den berørte kapital i

det pågældende subjekt. Ved en tilknyttet person forstås også et selvstændigt skattesubjekt, der er del af samme konsoliderede koncern i regnskabsmæssig henseende som subjektet, et selvstændigt skattesubjekt, hvor subjektet har en væsentlig indflydelse på ledelsen, eller et selvstændigt skattesubjekt, som har en væsentlig indflydelse på ledelsen af subjektet. Uanset 1.-3. pkt. er ejerskabskravet 50 pct. ved hybride mismatch omfattet af stk. 1, nr. 1, litra b-e og g, § 2 C, stk. 1, og § 8 D, stk. 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1, nr. 1, litra a, giver en betaling, der udgør det underliggende afkast på et overført finansielt instrument, ikke anledning til et hybridt mismatch, når betalingen foretages af en værdipapirhandler i forbindelse med en hybrid overførsel på markedet og betalerens jurisdiktion kræver, at værdipapirhandleren medtager alle beløb, der modtages vedrørende det overførte finansielle instrument, som indkomst.

Stk. 3. Uanset stk. 1, nr. 1, litra e-g, opstår et hybridt mismatch kun, i det omfang betalerens jurisdiktion giver mulighed for fradrag, der kan modregnes i et beløb, der ikke er dobbelt medregnet indkomst.

Stk. 4. Uanset stk. 1 anses et mismatchresultat ikke som et hybridt mismatch, medmindre det opstår mellem tilknyttede personer, mellem et skattesubjekt og en tilknyttet person, mellem enheden og det faste driftssted, mellem to eller flere faste driftssteder af samme enhed eller i forbindelse med et struktureret arrangement.

§ 8 D. Selskaber og foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j og 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b, fondsbeskatningslovens § 1 eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, har ikke fradrag, i det omfang et hybridt mismatch fører til dobbelt fradrag. Der er dog fradrag, hvis Danmark er betalerens jurisdiktion og fradraget nægtes i investorens jurisdiktion. Uanset 1. og 2. pkt. kan der foretages fradrag i dobbelt medregnet indkomst.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m.v. har ikke fradrag for betalinger, i det omfang et hybridt mismatch fører til fradrag uden medregning. Selskaber og foreninger m.v. skal medregne betalinger, i det omfang et hybridt mismatch ellers ville give anledning til fradrag uden medregning, når fradraget ikke nægtes i betalerens jurisdiktion. 1. pkt. finder ikke anvendelse i de situationer, der er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., når betalingsmodtageren beskattes af betalingen som følge af direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater.

Stk. 3. Selskaber og foreninger m.v. har ikke fradrag for betalinger, i det omfang en sådan betaling direkte eller indirekte finansierer fradragsberettigede udgifter, der giver anledning til et hybridt mismatch gennem en transaktion eller en række transaktioner mellem tilknyttede personer, eller som indgår som led i et struktureret arrangement. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis en af de jurisdiktioner, der er involveret i transaktionerne eller rækken af transaktioner, har foretaget en tilsvarende justering i forbindelse med et sådant hybridt mismatch.

Stk. 4. Selskaber og foreninger m.v. skal ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregne den indkomst, der ellers ville blive henført til et tilsidesat fast driftssted i udlandet, i det omfang et hybridt mismatch omhandler indkomst fra et tilsidesat fast driftssted.

§ 8 E. Selskaber og foreninger m.v. omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j og 3 a-6, fondsbeskatningslovens § 1 eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, der i skattemæssig henseende også er hjemmehørende i en anden jurisdiktion, har ikke fradrag for betalinger, udgifter og tab, som er fradragsberettiget i begge jurisdiktioner, i det omfang den anden jurisdiktion giver mulighed for, at betalingerne m.v. modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Betalinger, udgifter og tab, som er fradragsberettiget i begge jurisdiktioner, hvor fradraget ikke nægtes efter 1. pkt., kan alene fradrages i dobbelt medregnet indkomst.

Stk. 2. Betalinger, udgifter og tab kan uanset stk. 1, 2. pkt., fradrages i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst, hvis den anden jurisdiktion er medlem af EU og selskabet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, i det omfang den anden jurisdiktion nægter fradrag for betalinger, udgifter og tab.

Stk. 3. Et sambeskattet selskab, jf. §§ 31 og 31 A, der også deltager i en sambeskatning eller anden form for underskudoverførsel i en anden jurisdiktion, har ikke fradrag for betalinger, udgifter og tab, i det omfang denne anden jurisdiktion giver mulighed for, at betalingerne m.v. modregnes i indkomst, der ikke er dobbelt medregnet indkomst. Betalinger, udgifter og tab, som er fradragsberettiget i begge jurisdiktioner, hvor fradraget ikke nægtes efter 1. pkt., kan alene fradrages i dobbelt medregnet indkomst.«

10. § 11 C affattes således:

»**§ 11 C.** Den skattepligtige indkomst før overstigende låneomkostninger og afskrivninger for selskaber og foreninger m.v., der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j og 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, og for fonde og foreninger, der er omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, kan maksimalt nedsættes med 30 pct. som følge af overstigende låneomkostninger. Den skattepligtige indkomst og de overstigende låneomkostninger korrigeres for nettokurstab, der ikke beskæres efter § 11 B, stk. 1, 3. pkt. Skattepligtig indkomst opgjort efter § 8, stk. 2, 4.-6. pkt., og § 32 i tonnageskatteloven, § 12 i fondsbeskatningsloven eller § 15, stk. 8 og 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 indgår ikke i beregningen efter 1. pkt.

Stk. 2. Beskæringen i stk. 1 kan maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede overstigende låneomkostninger til 22.313.400 kr. Opgør selskabet eller foreningen m.v. den skattepligtige indkomst efter tonnageskatteloven, nedsættes beløbet forholdsmæssigt med den del, som den regnskabsmæssige værdi af selskabets egne aktiver tilknyttet tonnageskattet rederivirksomhed udgør af den samlede regnskabsmæssige værdi af egne aktiver. Beløbet justeres forholdsmæssigt, hvis indkomståret eller beskatningsperioden er kortere eller længere end 12 måneder.

Stk. 3. Ved overstigende låneomkostninger forstås nettofinansieringsudgifter, jf. § 11 B, stk. 4, nr. 1-4, efter fradragsbeskæring efter §§ 11 og 11 B. Dog indgår finansieringsindtægter og -udgifter, der medregnes som følge af CFC-beskatning efter § 8, stk. 2, 4.-6. pkt., § 32 eller fondsbeskatningslovens § 12 eller som følge af genbeskatning efter § 15, stk. 8 og 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005, ikke i opgørelsen af overstigende låneomkostninger.

Stk. 4. Beskærne låneomkostninger efter stk. 1 kan fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstår. Fremførte låneomkostninger indgår i beregningen efter stk. 1 i efterfølgende indkomstår.

Stk. 5. Uudnyttet rentefradragskapacitet efter stk. 1 kan fremføres i de 5 efterfølgende indkomstår. Ved fremførsel anvendes den ældste kapacitet først.

Stk. 6. Selskaber, der indgår i en sambeskatning efter §§ 31 eller 31 A, opgør den skattepligtige indkomst før overstigende låneomkostninger og afskrivninger samt overstigende låneomkostninger samlet. Beløbet i stk. 2 gælder samlet for de sambeskattede selskaber. Foretages der fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede låneomkostninger forholdsmæssigt, i det omfang det enkelte selskabs overstigende låneomkostninger overstiger 30 pct. eller den procentsats, der anvendes i medfør af stk. 7, af selskabets skattepligtige indkomst før overstigende låneomkostninger og afskrivninger. Overstiger den tildelte fradragsbeskæring de overstigende låneomkostninger i enkelte af selskaberne, fordeles den resterende fradragsbeskæring forholdsmæssigt. Beskærne låneomkostninger og uudnyttet rentefradragskapacitet fremføres samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. Ved ophørsspaltning af administrationsselskabet fordeles de fremførselsberettigede låneomkostninger og uudnyttet rentefradragskapacitet forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi i de modtagende selskaber.

Stk. 7. Selskaber, der indgår i en koncern, jf. § 31 C, kan i stedet for procentsatsen på 30 pct. anvende den procentsats, der fremkommer ved at dividere koncernens samlede nettofinansieringsudgifter med koncernens resultat før nettofinansieringsudgifter samt af- og nedskrivninger. Ved opgørelsen efter 1. pkt. anvendes koncernens konsoliderede årsregnskab. Det er en betingelse for anvendelse af 1. og 2. pkt., at det konsoliderede årsregnskab er opgjort i overensstemmelse med regnskabsstandarden i årsregnskabslovens kapitel 14 eller en af regnskabsstandarderne, der er nævnt i årsregnskabslovens § 112, stk. 2, nr. 2, og at det er revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvor koncernens ultimative moderselskab er hjemmehørende. Selskaber, der indgår i en koncern i en del af indkomståret, skal beregne procentsatsen efter 1. pkt. forholdsmæssigt på grundlag af den periode af indkomståret, hvor koncernforbindelsen har bestået. Indgår selskabet i en del af indkomståret ikke i en koncern, skal procentsatsen på 30 pct. anvendes for denne del af indkomståret.

Stk. 8. Stk. 1-7 omfatter ikke finansielle selskaber, hvorved forstås enheder som anført i artikel 2, nr. 5, i direktiv 2016/1164/EU om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds

funktion. Et finansielt selskab kan som administrations-selskab fremføre beskårne låneomkostninger og uudnyttet rentefradragskapacitet. De beskårne låneomkostninger kan ikke modregnes i det finansielle selskabs indkomst. Koncerner, jf. § 31 C, kan vælge, at stk. 1-7 skal finde anvendelse for koncernens finansielle selskaber. Til- og fravalg efter 4. pkt. er bindende for administrations-selskabet og gælder samtlige finansielle selskaber i koncernen i en periode på 10 år regnet fra påbegyndelsen af det indkomstår, hvorfra valget gælder. Ved udløbet af denne periode kan det tilsvarende vælges for en ny 10-årsperiode. Vælger koncernen ikke at medtage koncernens finansielle selskaber, kan medregning af de finansielle selskaber tidligst vælges igen efter 10 indkomstår. Uanset 4. pkt. omfatter stk. 1-7 ikke livsforsikrings-selskaber.«

11. I § 12 D, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 udgår »eller et tilsvarende selskab m.v. omfattet af § 2 A, stk. 1,«.

12. I § 13, stk. 1, nr. 2, 4. pkt., udgår », og kildebeskatningen af udbytteudlodningen i ingen af de mellemliggende niveauer har skullet frafaldes eller nedsættes efter direktiv 2011/96/EU«.

13. I § 13, stk. 1, nr. 2, 6. pkt., ændres »Bestemmelsen i 1. pkt.« til: »Bestemmelserne i 1.-5. pkt.«

14. § 26, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Selskaber og foreninger m.v. kan vælge henstand med betaling af den skat, der beregnes ved overførsel af aktiver og passiver, jf. § 5, stk. 7 og 8, og § 8, stk. 4, 3. pkt., når skatteberegningen skyldes, at aktiverne og passiverne er overført til hovedkontoret beliggende i et land, der er medlem af EU, eller et af selskabets eller foreningens m.v. faste driftssteder beliggende i et land, der er medlem af EU. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for selskaber og foreninger m.v. beliggende i andre lande, der er medlem af EØS, hvis der er indgået en aftale om gensidig bistand ved inddrivelse af skattekrav svarende til den gensidige bistand, der er omhandlet i Rådets direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger.«

15. § 27, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Henstandsbeløbet skal afdrages over de første 5 indkomstår efter overførslen med 1/5 af det henstandsbeløb, der udgjorde saldoen ved henstandssaldoens etablering, per indkomstår. Henstandssaldoen nedskrives med den årlige henstandsbetaling og eventuelle betalinger efter stk. 4, når betalingerne er betalt, idet saldoen ikke kan afdrages til et mindre beløb end 0 kr.

Stk. 3. Bliver et aktiv eller passiv, der er omfattet af henstand efter § 26, på ny omfattet af dansk beskatning, og henstår der fortsat en saldo, skal det resterende henstandsbeløb afdrages efter reglerne i stk. 2, idet stk. 4-7 dog finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Den resterende henstandssaldo forfalder til betaling:

- 1) I det omfang aktiverne og passiverne, der er omfattet af henstand efter § 26, afstås.
- 2) I det omfang aktiverne og passiverne, der er omfattet af henstand efter § 26, internt overføres til et hovedkontor eller et fast driftssted beliggende i et land, der ikke er nævnt i § 26, stk. 1.
- 3) Hvis selskabet eller foreningen m.v. bliver skattemæssigt hjemmehørende, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i et land, der ikke er nævnt i § 26, stk. 1. Dette gælder dog ikke, i det omfang aktiverne og passiverne omfattet af henstanden efter § 26 er eller bliver tilknyttet et fast driftssted beliggende i et land, der er nævnt i § 26, stk. 1.
- 4) Hvis selskabet eller foreningen m.v. opløses eller går konkurs.
- 5) Hvis selskabet eller foreningen m.v. ikke opfylder sine forpligtelser til at afdrage på henstandsbeløbet og ikke bringer situationen i orden i løbet af 12 måneder.

Stk. 5. Selskabet eller foreningen m.v. skal for hvert indkomstår, hvor der består en henstandssaldo, inden for den frist, der er angivet i skattekontrollovens § 12, jf. § 13, afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om de forhold, der efter stk. 4, nr. 1-4, medfører forfald af henstandssaldoen. Samtidig med afgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 skal der gives oplysning om, i hvilket land de aktiver, der er omfattet af en henstand efter § 26, er placeret ultimo indkomståret. Afgives oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter 1. og 2. pkt. ikke rettidigt, bortfalder henstanden, og den resterende henstandssaldo forfalder til betaling. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af fristen for afgivelse af oplysninger efter 1. og 2. pkt.«

16. § 31, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

17. I § 31, stk. 3, 3. pkt., ændres »jf. stk. 2, 3., 5. og 7. pkt.« til: »jf. stk. 2, 4. og 6. pkt.«

§ 2

I lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen), jf. lovbekendtgørelse nr. 111 af 21. februar 2006, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union«.

2. Som *fodnote* til lovens *titel* indsættes:

- »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2017/1852/EU af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union, EU-Tidende 2017, nr. L 265, side 1.«

3. Før § 1 indsættes:

»EU-voldgiftskonventionen (ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud)«.

4. I § 1, stk. 1, ændres »som ændret senest ved konventionen af 8. december 2004 om Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af konventionen om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud« til: »som ændret senest ved Rådets afgørelse af 9. december 2014 om Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud«.

5. § 1, stk. 3 og 4, ophæves.

6. Efter § 1 indsættes:

»Voldgiftsdirektivet (direktiv om skattetvistbilæggelsesmekanismer)

§ 2. Rådets direktiv 2017/1852/EU af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union gælder her i landet.

Stk. 2. Den kompetente domstol, jf. voldgiftsdirektivet artikel 7, 11 og 15, er den byret, i hvis retskreds den pågældende berørte person har hjemting i Danmark.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelsen af direktivet.

Straf

§ 3. For uafhængige medlemmer af rådgivende udvalg eller udvalget for alternativ tvistbilæggelse samt en berørt person og dennes repræsentant finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Sagerne er undergivet offentlig påtale.

Ikrafttrædelse

§ 4. Loven træder i kraft den 1. januar 1995.«

§ 3

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 652 af 8. juni 2016 og senest ved § 4 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I fodnote 1 til lovens titel indsættes som 2. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, EU-Tidende 2016, nr. L 193, side 1, og Rådets direktiv 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv 2016/1164/EU, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande, EU-Tidende 2017, nr. L 144, side 1.«

2. I § 15, stk. 2, 4. pkt., § 15 b, stk. 1, 9. pkt., og § 15 d, stk. 3, 6. pkt., ændres »der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning« til: »der ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning«.

§ 4

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 1433 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I fodnote 1 til lovens titel indsættes som 4. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion, EU-Tidende 2016, nr. L 193, side 1, og Rådets direktiv 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv 2016/1164/EU, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande, EU-Tidende 2017, nr. L 144, side 1.«

2. § 3, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Skattepligtige selskaber og foreninger m.v. skal ved indkomstopgørelsen og skatteberegningen se bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med skatteretten, og som ikke er reelt under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 betragtes arrangementer eller serier af arrangementer som værende ikkereelle, i det omfang de ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed.

Stk. 3. Indkomstopgørelsen og skatteberegningen skal foretages på baggrund af det reelle arrangement eller serie af arrangementer, hvis der ses bort fra arrangementer eller serier af arrangementer efter stk. 1.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for andre deltagere i arrangementerne eller serierne af arrangementer, når deltagerne er skattepligtige omfattet af kildeskattelovens §§ 1 eller 2 eller dødsboskattelovens § 1, stk. 2.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

3. § 3, stk. 4, der bliver stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Stk. 1-4 har forrang i forhold til stk. 5 ved vurderingen af, om en skattepligtig er udelukket fra fordelingen i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et land, der er medlem af EU.«

4. I § 3 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 6, som stk. 7:

»Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen skal forelægge sager om anvendelse af stk. 1-5 for Skatterådet til afgørelse. Fristerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1, 2. pkt., og § 27, stk. 2, 2. pkt., for foretagelse eller ændring af ansættelser, der er en direkte følge af anvendelsen af stk. 1-5, forlænges med 1 måned og anses for afbrudt ved told- og skat-

teforvaltningens fremsendelse til Skatterådet og den skattepligtige af indstilling til afgørelse.«

5. I § 5 G, stk. 1, 1. pkt., udgår »selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1«.

6. § 5 G, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 5

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I fodnote 1 til lovens titel ændres »L 201, side 4, og« til: »L 201, side 4,«, og efter »L 353, side 5-6« indsættes: », Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, og dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Enhver overdragelse af en voucher til ét formål, jf. § 73 b, nr. 2, der foretages af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, betragtes som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til. Den faktiske overdragelse af varerne eller den faktiske levering af ydelserne til gengæld for en voucher til ét formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, betragtes ikke som en uafhængig transaktion.

Stk. 2. Foretages overdragelsen af en voucher til ét formål af en afgiftspligtig person, der handler i en anden afgiftspligtig persons navn, betragtes denne overdragelse som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn den afgiftspligtige person handler.

Stk. 3. Er leverandøren af varerne eller ydelserne ikke den samme som den afgiftspligtige person, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren dog for at have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

§ 4 b. Der skal betales afgift af den faktiske overdragelse af varer eller ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, mens der ikke skal betales afgift af hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål.

Stk. 2. Overdrages en voucher til flere formål af en anden afgiftspligtig person end den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige transaktion i henhold til stk. 1, skal der betales afgift af enhver levering af ydelser, der kan identificeres, såsom distributions- eller reklameydelser.«

3. I § 21 c indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Uanset stk. 1 er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Leverandøren leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet medlemsland end der, hvor leverandøren er etableret, og
- 2) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 1 overstiger ikke 10.000 euro omregnet til 74.415 kr. i det indeværende kalenderår, og dette var heller ikke tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 3. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 2, kan vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

4. I § 23, stk. 3, indsættes efter »leveringstidspunkt«: », jf. dog de særlige regler for vouchere i §§ 4 a og 4 b«.

5. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Afgiftsgrundlaget for levering af varer eller ydelser, der foretages mod en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, er det samme som den modværdi, der er betalt for voucheren, eller i mangel af oplysninger om denne modværdi den pengeværdi, der er angivet på selve voucheren til flere formål eller i den tilhørende dokumentation, med fradrag af momsbeløbet for de leverede varer eller ydelser.«

6. I § 52 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Fakturering skal ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne omfattet af kapitel 16.«

7. § 66 a, nr. 1, affattes således:

»1) Afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, der hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.«

8. Efter § 73 a indsættes i kapitel 18:

»§ 73 b. I denne lov forstås ved:

- 1) Voucher: Et instrument, hvor der består en forpligtelse til at acceptere det som hel eller delvis modværdi for en levering af varer eller ydelser, og hvor de varer eller ydelser, der skal leveres, eller deres potentielle leverandørers identitet enten er angivet på selve instrumentet eller i den tilhørende dokumentation, herunder vilkårene og betingelserne for anvendelse af et sådant instrument.
- 2) Voucher til ét formål: En voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.
- 3) Voucher til flere formål: En voucher, der ikke er en voucher til ét formål.«

§ 6

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, som ændret ved § 23 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018 og § 12 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændring:

1. § 55, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) I en sag omfattet af lov om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union, når det er de danske myndigheders afgørelse, som har givet anledning til sagen, og godtgørelse kan ydes, hvis afgørelsen, som har givet anledning til sagen, er af en type, som kan påklages til en administrativ klageinstans som nævnt i nr. 1-4.«

§ 7

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 33, stk. 1, ændres »§§ 2 A eller 2 C« til: »§ 2 C«.

§ 8

I tonnageskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 6. august 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1886 af 29. december 2015 og § 24 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 1, ændres »selskabsskattelovens § 11 B« til: »selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 15, træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 3. §§ 2 og 6 træder i kraft den 30. juni 2019.

Stk. 4. § 1, nr. 2-6, 9, 11-13, 16 og 17, § 4, nr. 5 og 6, og § 7 har virkning fra og med den 1. januar 2020.

Stk. 5. § 1, nr. 7, 8, 14 og 15, og § 3 har virkning for overførsel af aktiver og passiver, hvor overførslen sker den 1. januar 2020 eller senere.

Stk. 6. § 1, nr. 10, og § 8 har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2019 eller senere.

Stk. 7. § 2 gælder ikke for klager, der indgives før den 1. juli 2019, eller som omhandler tvistsspørgsmål vedrørende indkomst eller kapital i et indkomstår, der begynder før den 1. januar 2018.

Stk. 8. § 5, nr. 2, 4, 5, 7 og 8, har virkning for vouchere, der udstedes fra og med den 1. juli 2019.

Stk. 9. § 6 har virkning for udgifter til sagkyndig bistand m.v. udført i forbindelse med klager omfattet af lov om mekanismer til bilæggelse af skattetvister i Den Europæiske Union, selv om disse klager er indgivet før den 1. juli 2019.

Stk. 10. Deltagere i et selskab eller en forening m.v. omfattet af de gældende bestemmelser i selskabsskattelovens §

2 A, stk. 1 eller 2, anses ikke for at have afstået aktiverne og passiverne efter den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 2 A, stk. 6, på tidspunktet for ophævelsen af selskabsskattelovens § 2 A, jf. denne lovs § 1, nr. 3. Aktiver og passiver, der ikke længere er omfattet af dansk beskatning, anses for afstået af deltagerne til handelsværdien på tidspunktet for ophævelsen af selskabsskattelovens § 2 A. Aktiver og passiver behandles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskabet, som om de var anskaffet på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af deltagerne, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af deltagerne. Der fastsættes ingen anskaffelsessum på goodwill eller andre immaterielle rettigheder som nævnt i afskrivningslovens § 40, i det omfang de er oparbejdet af en eller flere deltagere. Fortjeneste i forhold til anskaffelsessummen kan højst medregnes med et beløb svarende til forskellen mellem salgssummen og handelsværdien på tidspunktet for inddragelse under dansk beskatning. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som deltagerne har foretaget, anses for foretaget af selskabet. De gældende bestemmelser i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på afskrivningsberettigede aktiver, i det omfang de ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, idet de ved denne anvendelse anses for anskaffet på det tidspunkt, hvor de enkelte deltagere anskaffede aktivet. Aktiver, der for en eller flere af deltagerne er erhvervet som led i næring, behandles ved opgørelsen af selskabets indkomst, som om de var erhvervet af dette selskab som led i næring. Selskabet anses dog for at have erhvervet disse næringsaktiver til handelsværdien på tidspunktet for kvalificeringen efter 1. pkt., i det omfang deltagerne ikke ville være blevet beskattet henholdsvis have haft fradrag ved afståelse af aktiverne på dette tidspunkt. Har en eller flere af deltagerne medregnet urealiseret fortjeneste og tab på værdipapirer, behandles værdipapirerne ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, som om disse fortjenester og tab var medregnet hos selskabet. Ved opgørelsen af tab som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 5 A skal udbytte m.v., der er modtaget af deltagerne, anses for modtaget af selskabet. Selskabet succederer i deltagerens fremførselsberettigede underskud, jf. selskabsskattelovens § 12, og uudnyttede fradragsberettigede tab fra tidligere indkomstår, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, når underskuddene og tabene er lidt som led i den transparente enheds virksomhed. Der anses ikke at være sket ejerskifte efter den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 12 D i selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 2 A ved ophævelsen af selskabsskattelovens § 2 A. Anses et selskab eller en forening m.v. ikke længere for at være transparent som følge af ophævelsen af selskabsskattelovens § 2 A, anses selskabets ejere for at have erhvervet aktierne i selskabet for et beløb, der svarer til den skattemæssige værdi af deltagerens andel af aktiverne og passiverne på tidspunktet for ophævelsen af selskabsskattelovens § 2 A.

Stk. 11. Beskærne nettofinansieringsudgifter, jf. det gældende selskabsskattelovens § 11 C, stk. 1, 5. pkt., der efter

bestemmelsen kan fremføres til det første indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2019 eller senere, videreføres efter selskabsskattelovens § 11 C, stk. 4, som affattet ved denne

lovs § 1, nr. 10, i det første indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2019 eller senere.